

raznoverstna hišna in hlevska dela. Nekateri, ki bi radi hitro obogateli, pa z mrzlično naglo pripravljajo vse, kar je potrebno za otvoritev novih naslovov. Jaz pa pravim, ljudje božji, le bolj počasi, da si prstov ne opečete, kajti hmeljske cene so silno zapeljive, hmeljski kupci pa zelo muhasti. Smučarjev in seveda tudi smučaric pa kar mrgoli pri nas v Šmarški dolini. Vse je na smučeh, staro in mlado, čeprav so smučke včasih presneto muhaste, ker nosijo svoj tovor, kadar se jim pač zljubi. Vkljub temu pa šport gospoda Smuka zelo lepo napreduje.

Sv. Jedert nad Laškim. Smrt pobira, ne izbira: Blan Helena, Laznik Justa, Nemeč Silva, Krašek Mica, Selič Franca, Lupše Julia, Napret Barbara so ženske, ki jih je smrt pokosila. Tudi moške je morila: Vengust Franc in Knezov Jurij, Seme Ivan, Franc Lavrinčev so šli v večnost. Sedemnajst let je štel najmlajši, sedem in pol križev pa najstarejša žena. Vsi naj počivajo v miru! Trnovhribci in Golčani, Hudobjameci, Belovljani, Trnovljani, Zagrebanci, pa Rečičani farani.

NOVE KNJIGE.

Drugi zvezek krasnega in vsega priporočila vrednega družinskega lista »Mladika« je izšel pri Mohorjevi družbi v Celju. »Mladika« stane letno 84 Din, s krojno prilogo 100 Din.

Listnica uredništva. Vprašalca iz Savinjske doline: Da ne objavljamo odločb upravnega sodišča v Celju o razveljavitvi občinskih volitev, nismo mi krivi. — Mala Nedelja: Za sporočene novice, ki tudi zanimajo širše kroge, ni treba nič plačati.

Lukolela na ekvatorju v belgijskem Kongu, 20. XII. 1933.

Potovanje v Afriko.

Anton Kramberger, misijonar.

Dalje.

Ker sem imel samo štiri dni določene za ogledovanje pariških znamenitosti, sem moral brž naprej. Kar mimogrede sem si ogledal Eiffel-ov stolp, katerega so že gotovo mnogi bralci vi-

deli vsaj naslikanega. Čudovito delo človeškega uma! Kdor hoče iti na vrh stolpa, mora plačati 30 francoskih frankov za svojo radovednost. Precej slano, kaj ne! In ko prideš do vrha, kaj vidiš? Neštevilno umazanih črnih hiš pariškega mesta!

Montmartre, krasno svetišče, posvečeno presv. Srcu, v njem je izpostavljena noč in dan Najsvetejše! Veličastna stavba, vsa iz rezanega kamna. Nisem veliko občudoval in ogledoval stavbe same, marveč sem rajši molil in prosil presv. Srce blagoslova za pot in delo, ki me čaka. Slovenska domovina, tudi tebe sem se tu spominjal in te priporočal božjemu Srcu, da bi mogla prenesti preizkušnje, ki so prišle nad tebe! Ne obupaj, dragi narod slovenski, še ti bo sijalo sonce!

Nekako nerad sem šel iz svetišča, pa sem moral iti. Kod sem te dni vse hodil, tu ne morem popisati, ker nimam dovolj časa. Prav pošteno so se mi zamerili Parižani zavoljo vstopnine, ki sem jo moral povsod plačati. Ti prešmentani ljudje odirajo tujca, da je joj. Povsod, kamor prideš, plačaj vstopnino, ki ni ravno majhna. Najmanj so še zahtevali za vstop v Pantheon, namreč samo 2 franka, drugod pa povsod po 5 frankov, ponekod celo 25. Edino zaplenjene topove, ki so na dvorišču vojnega muzeja, so pustili gledati brez vsake vstopnine. V neki cerkvi je neka dama prav sitno zahtevala, naj kaj darujem za afriške misijone. Odgovorim ji: »Oprostite, gospa, jaz vprav tja potujem. Torej lahko kar meni izročite, kar ste nabrali. Tu, prosim, moj potni list.« Kako dolg obraz je naredila! Jaz pa v smeh. Pobegnila je iz cerkve. Ni namreč pobirala za misijone, marveč za — svoj žep!

Pariških zanimivosti sem bil kmalu sit, nekaj zavoljo presnete vstopnine, s katero odirajo tujca, nekaj pa zato, ker je bilo preveč naenkrat. Ne smem pozabiti zabeležiti naslednje: Obiskal sem tudi tisto cerkev, mislim, da ima sv. Gervazija za patrona, v katero je

med svetovno vojno udarila med službo božjo ob 10. uri predpoldne nemška granata in napravila strahovito opustošenje. Porušila je polovico oboka v srednji ladji in ne vem koliko ljudi pobila, ker je bila cerkev polna vernikov. Od zadaj, ko se pride v cerkev, visita dve sliki, ki predstavljata to razdejanje ob času svetovne vojne.

Zadnji dan sem še malo v Versailles (Vrzej, kakor rečejo Francozi) šel pogledat. Tu stoji grad nekdanjih francoskih kraljev. Najprej sem moral plačati prav pošteno vstopnino, za kar pa mi ni bilo preveč žal, ker se tu res vidijo krasne reči. Posebno me je zanimala krasna grajska kapela. Pokazali so mi tudi dvorano in mizo, kjer je bil podpisan po svetovni vojni mir v Nemčiji. Tudi nekdanji kraljevi vrtovi ter parki so res krasni. Če ima kateri izmed čitateljev kaj dosti jurčkov na razpolago, mu svetujem, naj si gre to krasoto sam ogledat.

Po štiridnevem ogledovanju mesta sem bil bolj utrujen, kakor če bi kosil po pesniških travničkih. Kar oddahnil sem se, ko sem iz vlaka opazoval prostrana in skrbno obdelana polja, katera se razprostirajo proti belgijski meji. Po dobri uri vožnje z brzovlakom smo prišli do kraja, kjer je bila med vojno fronta. Še sedaj so tam deloma ohranjeni betonirani strelski jarki. Tu in tam se vidijo porušene vasi, zraven njih pa so pozidane nove. Po prostranih pašnikih so se pasle velike črede lepo rejene goveje živine, po večini črne z velikimi belimi lisami. Takšno živino sem opazil tudi v Belgiji. To so tiste svetovno znane krave mlekarice, ki dajo pri skrbni postrežbi do 45 litrov mleka na dan. Slovenski kmetovalci, sem bi trebalo, da bi se šli učiti, kake se mora živina krmiti, da je od nje res kaj dohodka.

Na francosko-belgijski meji zopet vse žepe prevohajo ti prešmentani finančarji, ki v svojem, menda na celnem svetu edinstvenem preizkovanju res zaslužijo, da bi jih kura pičila, kakor

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, urade, kakor tudi večbarvne razglednice, barvotiske in druge v svojo stroko spadajoče tiskanice v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Noroška c. 5

Cekov. račun št. 10.602

Telefon interurb. št. 2113

kapale materine solze, bi nekaj lahko rekla. K meni morata oče ali mati, ker ju spaja najozje krvno sorodstvo z osebo, koje usodo naj uganem! Tako se mu je godilo. Lahko si mislite, da nisem dal zlodejevi sestri ne denarja, ne mesa in ne pijače!

Draša je govoril istino. Po temeljitem razmišljanju sta odjezdila čez par dni do Herpice z obilnimi darovi Ropoša in Draš, ki je bil za vodnika.

V temni čumnati pri brljenju sveče in podaji desnice je zvedel junak Ropoša prerokbo, da so mu klecnile noge in je omahnil po klopi.

Herpica mu je povedala iz oči v oči brez prikrivanja: »Vrnitev hčere boš doživel samo ti. Kar še ni bil nobeden iz Veržeja, boš postal ti — stari oče sinu turškega mogočnjaka!«

Pogled v bodočnost ugrabljenega edinke je bil razgrnjem pred očetom v nekaj besedah brez posebne razlage in tolmačenja. Vedeževalka je upihnila luč, hušnila iz štibelca in pustala staro grčo samega, dokler si ni toliko opomogel od groznega presenečenja, da se je zmotal na svetlo.

Pri pogledu na prepadeni gospodarjev obraz je uganil tudi Draša, da z Vido ni in ne bo dobro. Prav

nevoljen je razkladal prinešene darove in je potegnil sam na dolgo iz čutare, predno je upal iz sebe zunaj pri solčni svetlobi z vprašanjem: »Neža, no — no, dosti si dobila. Prerokuj še meni, kaj neki čaka mene?«

Niti prav končal ni radovednosti, že je čul, česar ni pričakoval in še manj verjel: »Ti, lakonca veržejska, utonil boš v sodu vinal!«

Draša ni bil strahopetec, pa ga je le osupnilo par preroških besed, da je odprl na široko usta, kakor bi razpotegnil staro lesno na plotu, ni spravil iz sebe niti besedice v odgovor, ne pa da bi bil pljunil babnici v obraz, kakor se je ponašal pozneje med Veržejci na izmišljeno plat.

Gospodar in sluga sta jezdila izpod Ptujске gore v Verzej brez pomenkov.

»Hauptman« Ropoša ni zaupal po vrnitvi ne ženi, ne Drašku ali komu drugemu, kaj je zvedel o Vidini usodi iz ust ptujskogorske čarodejke.

Draša, ta je seve barlantal o svoji smrti v polnem vinskem sodu. Sam se je krohotal ženski dalekovidnosti in z njim ves Verzej.

(Dalje sledi.)

Prleki pravijo. Ko sem nekega Belgijca, ki se je z mano iz Pariza vozil, povprašal po vzroku teh sitnosti, mi leta odvrne: »Na tej meji je zelo razvito tihotapstvo. Ravno pred par dnevi so odkrili res izviren način šverca s tobakom. Že dalj časa so opazovali financarji, kako po neki reki plava s francoske strani ogromna množina buč. Od začetka se niso veliko zmenili, odkod so buče v vodi. Mislili so si pač, da je bila v hribih, kjer reka izvira, kakšna ploha, ki je odnesla te tikve z njiv. Nekega dne pa se je nekemu financarju zahotelo, da bi jedel buče. Kdo naj popiše njegovo začudenje, ko najde v njej polno tobaka. Seveda je bil takoj alarm po celi reki in začel se je prav divji lov za buč. mi. Celo kmetom po dvoriščih in po njivah so preiskali vse buče, ali ni morda v kateri namesto bučnih jedrc ali koščic zrastel tobak. Nič se niso financarji ozirali na ogorčene proteste gospodinj, marveč so z največjo brezobzirnostjo mrcvarili prešmentane buče.« Neki debeluhar, ki se je tudi vozil v istem vagonu, se je ob tem pripovedo. nju tako smejal, da sem se bal za njegov trebušček, da se ne bi tudi iz njega vsul tobak, ta tako dragocena in preganjana, a vendar od mnogih zelo čislana rastlina.

Od mesta Charleroi naprej do Liégea (Lježa) ali Lüttich, kakor Nemci pravijo, sem videl ogromne kupe, podobne velikim mravljščem. To so takozvani šterci ali prostori, kamor vozijo iz rudnikom zemljo in drug neporaben material. Ker je pokrajina večinoma ravna, oziroma posejana z majhnimi, valoviti mi, komaj do 10 m visokimi hribčki, delajo ti kupi, ki so ponekod do 200 m visoki, zelo čuden vtis. V teh krajih so namreč največji belgijski rudniki, v katerih dela tudi precej Slovencev, kakor sem pozneje v Liégeu zvedel. Ob poldne je privozil naš ekspresni vlak na glavno postajo v Liégeu. Tu me je čakal vizitator belgijske province misijonarjev. Po prav pristrčnem pozdravu me je odpeljal v naš samostan v ulici San Pierre (Sv. Petra). Je to večinoma staro poslopje, ki je bilo nekdanj last starih belgijskih patricijev. V Liégeu sem ostal z malimi presledki skoraj 2 meseca. Trebalo je namreč pripraviti vse potrebno za potovanje v Afriko: obleko, perilo in sto raznih drobnarij, ki jih človek potrebuje v tropičnih krajih. V Afriki namreč ni tako, kakor v Evropi, da bi šel in sproti kupil, kar se rabi, ampak je treba vse nakupiti v Evropi vsaj za eno leto naprej. Poglaviten je klobuk, kateri je iz plutovine (snov, iz katere delajo zamaške za steklenice) ter ima obliko avstrijske je-klene čelade, kakršne so nosili vojaki med svetovno vojno. V Afriki se mora najbolj varovati glava pred pekočim solncem, ki ima tukaj res posebno moč. V Evropi vsak gleda posebno spomladi in jeseni, da kolikor mogoče pride na solnce, tu pa se je treba skrivati pred njim.

Iz Liégea sem napravil več sprehodov v okolico, ki je popolnoma industrijskega značaja; povsod tisti ogromni kupi ali šterci in pa tiste značilne rudniške naprave za dviganje rude. Nekateri teh jam so baje do 2000 m globoke:

tako so mi pravili rudarji, ki tam kopljejo. Ob dani priliki sem obiskal tudi porušeno trdnjavo Loncien v Ansu, ki je oddaljena dobrih 7 km od Liégea. Dalje sledi.

Ali si že obnovil naročnino?

Poslednje vesti.

Politične novice doma in v inozemstvu.

ZASEDANJE BANOVINSKEGA SVETA.

Dne 4. februarja je bilo otvorjeno v Ljubljani redno zasedanje banovinskega sveta, da razpravlja o proračunu za leto 1934-1935, o uredbi za družinske nameščence in o uvedbi banovinske trošarine na alkoholne pijače.

Banovinski proračun.

Proračun splošnih banovinskih dohodkov in izdatkov (brez proračuna banovinskih podjetij) je znašal zadnja leta v dinarjih:

1931-32	116.353.000
1932-33	110.324.000
1933-34	87.561.000
predlog za 1934-35	90.963.000

Predlog novega proračuna je torej za 3,4 milijona Din večji nego proračun za l. 1933-34; nasproti proračunu za leta 1932-33 pa je predlog za 20 milijonov Din nižji.

Banovinski dohodki se v predlogu novega proračuna v primeri s prejšnjimi proračuni delijo takole (v milijonih dinarjev):

	1932-33	1933-34	1934-35
banovinske doklade	50.19	45.07	48.00
trošarine	41.30	19.45	18.40
banovinske davščine in			
takse ter ostali dohodki	18.83	23.02	17.56
državna dotacija			7.00

Donos banovinskih taks je predviden v višini 13.75 milijona dinarjev (v tekočem proračunu 12.55), dohodki iz prejšnjih let pa so vnešeni te s svoto 2 milijona Din nasproti 9 milijonom v tekočem proračunu.

Proračun banovinskih podjetij, ki je ločen od splošnega proračuna, znaša po predlogu za leto 1934-35 — 39.97 milijona dinarjev nasproti 42.96 milijona dinarjev v tekočem proračunu in 47.58 milijona dinarjev v proračunu za leto 1932-33.

Balkanska pogodba začasno podpisana. — Dne 4. februarja so začasno podpisali v Beogradu v zunanjem ministertvu končno besedilo pogodbe o balkanski zvezi. Štirje zunanji ministri: Grčije, Rumunije, Turčije in Jugoslavije so sklenili, da se izvrši uradni podpis omenjene pogodbe v Atenah v teku tedna. Besedilo pakta (pogodbe) o balkanski zvezi bo objavljeno takoj po podpisu v Atenah.

Ustanovitev socijalistične stranke v naši državi. Zadnje dni se je vršil v Beogradu socijalistični kongres, katerega so se udeležili tudi delegati socijaldemokratske stranke iz drugih držav. Na tem kongresu je bilo sklenjeno, da se osnuje socijaldemokratska stranka Jugoslavije z vednostjo vodstva II. internacionale v Cürichu.

Avstrijski državni kancler dr. Dollfuss bo še ta teden posetil Budimpešto. Namen in cilj tega obiska je: poglabitev odnošajev med Avstrijo in Madžarsko.

Preosnova francoske Daladierjeve vlade. — Ker je odstranila Daladierjeva vlada pariškega policijskega prefekta, sta podala ostavko

finančni in vojni minister. Novi vojni minister je postal znani Paul Boncour, finančni pa Marcheaudeau.

Po preosnovi Daladierjeve francoske vlade. V zgorajni notici poročamo, kako naglo je izpopolnil francoski ministrski predsednik Daladier svojo vlado, v kateri sta podala ostavko dva ministra. Javnost in to predvsem pariška s tem korakom nikakor ni zadovoljna. Jutri dne 7. februarja bi se naj predstavila zbornica nova vlada. Že vnaprej so napovedali za ta dan državni udar in revolucijo. Vlada je zbrala v Parizu 30.000 vojakov, ki so v najstrožji pripravljenosti, da očuvajo parlament pred razbesnelimi množicami.

Japonska ponuja ameriškim Zedinjenim državam zaključitev pogodbe o medsebojnem nenapadanju.

Novice.

Prošnja do gg. duhovnikov. Za obračun za slov. obrednike potrebujemo seznam onih izvodov, ki so prišli iz ljubljanske škofije v lavantinsko. Prošimo, da bi blagovolili nam vsi ti gg. duhovniki, ki so zase ali za druge kupili katerekoli slov. obrednik drugod, kakor pri Tiskarni sv. Cirila, da bi nam na naše stroške to javili. Zahvaljujemo se že vnaprej. — Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Velik vlom na Polzei. V noči od 31. januarja na 1. februarja je bilo vlomljeno v tekstilno tovarno na Polzei. Vlomilci so odnesli 23.000 Din, 405 francoskih frankov, 210 holandskih goldinarjev, 100 švicarskih frankov, 199 ameriških dolarjev, 750 italijanskih lir, 159 tucatov ženskih nogavic in 1 browning, sestema »Walter«, kaliber 6.35.

Požar v sredini Kamnika. Dne 4. februarja v zgodnjih urah je izbruhnil požar pri 13 stopinj C pod ničlo v gospodarskem poslopju gostilne na Grabnu v sredini Kamnika. Gašenje je bilo otežkočeno, ker je vsled prehudega mraza zmrzovala v ceveh voda. Gasilci so ogenj kmalu omejili. Iz spodnjih prostorov poslopja so rešili, kar je bilo mogoče. Zgorela je vsa krma in slamoreznica. Vse sumi, da gre za požig.

Novo ordinacijske ure. Šef kirurškičnega oddelka mariborske bolnice dr. Černič Mirko, ordinira od 11. do 13. ure Gosposka ulica 49, tel. 23-58. 105

Prireditve in dopisi.

»Kovačev študent«, zabavno spevoigro, nam odpoje v nedeljo popoldne ob štirih v dvorani Zadrudne gospodarske banke v Mariboru Slovensko pevsko društvo »Maribor«. Vstopnina zelo majhna. Kdor se hoče pošteno zabavati, naj ne zamudi te prilike.

Št. II v Slov. goricah. Vsak človek, tudi preprost in ne bogat, si želi razvedrila. V današnjih dneh gospodarske stiske pa si morejo le nekaterniki privoščiti drage pustne zabave. Da se bo pa mogel vsak poceni in pošteno razvedriti v letošnjem pustu, bo Katoliško prosvetno društvo vprizorilo burko v treh dejanjih »Izgubljeni in zopet najdeni mož«. Vsak, ki se želi iz srca nasmejati, pridi v Slovenski dom v nedeljo dne 11. t. m. ob treh popoldne, ali pa na pustni torek zvečer ob 7. uri. Vljudno vabi odbor.

Makole. Prosvetno društvo v Makolah priredi v nedeljo dne 11. t. m., ob 15. uri igro »Guzaje« v petih dejanjih in sicer v posojilniški dvorani v Makolah. Prijatelji poštene zabave se vabijo, da se prireditve udeležijo v obilnem številu!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Halo! Halo! Pri Sv. Tomažu pa nekaj bo! Kar se še nikoli ni zgodilo, se bo v nedeljo dne 11. februarja vršilo,